Podnikový časopis
EKO SVIP

9-10/2025

14. ročník
31.10.2025

OBSAH 9-10/2025

Úvodník	1
Teambuilding - Pieniny 2025	2-3
Náš bežecký október	4-7
Dovolenkové návraty - Kilimandžáro	8-11
Novinky 9-10/2025	12-15
Záverom	16

Počítaj spomienky, nie kalórie :)

ÚVODNÍK 9-10/2025

Čo keby zmyslom nášho života bolo plnenie snov. Snov svojich vlastných. Aj snov ľudí, ktorých máme radi.

Čo keby sme si na oplátku ku každodennej práci, za vyriešenie pracovných problémov a starostí, splnili svoje sny. Kúsok po kúsku. Sen za snom.

Čo keby sme si po námahe dopriali práve takúto odmenu. Aby bol tento náš život veselší a znesiteľnejší.

Porozmýšľajte. Lebo okrem tohto argumentu pre plnenie si snov mám ešte silnejší: Nikdy nevieš, čo bude zajtra...

Blíži sa zima, skrátili sa nám dni, ale práce je stále veľa. A sme za to vďační. V septembri a v októbri sme pilne pracovali na našich stavbách, aj pred displejmi našich počítačov.

Aj sme teambuildingovali a športovali. Najprv sme raftovali a bicyklovali na Chate Pieniny v Lesnici a potom sme bežali v Košiciach štafetu Medzinárodného maratónu mieru.

Zaujímavosťou je, že z pôvodnej štvorice bežcov nakoniec nenastúpil nikto :) Krásny príklad nevyspytateľnosti života. Trénuješ, tešíš sa. A príde potom okamih - zranenie z preťaženia, úraz, choroba. Nič nezmôžeš...

V tomto čísle podnikového časopisu sa vraciame aj do dovolenkového obdobia a prinášame prvú časť textu o výstupe na Kilimandžáro. Snáď to bude pre vás zaujímavé čítanie :)

Na konci októbra je už aj všeobecná atmosféra taká dušičkovská. Postupne aj lístie zo stromov opadá a celý svet sa zdá byť šedivý a smutný. Navyše sa nezadržateľne náhlime ku koncu ďalšieho roka nášho života. Však stále a vo všetkom je možné nájsť pozitíva.

Využime posledné dni "dvetisícdvadsiatehopiateho" na robenie dobra, na hľadanie krásy, na plnenie snov. Náš život totiž môže mať tisíc vôní, chutí, farieb a ešte milión odleskov. Len je treba ich odhaliť.

Ing. Marcela Bujňáková
šéfredaktorka

TEAMBUILDING PIENINY 2025

Na našom tradičnom jesennom teambuildingu na Chate Pieniny v Lesnici sme si najprv vo štvrtok popoludní užili interné preteky na raftoch po Dunajci, potom vychutnali večeru, pivo a tatarák, fandili slovenským futbalistom v kvalifikačnom zápase s Nemeckom.

V piatok ráno po skvelých raňajkách sme nasadli na bicykle a elektrobicykle a vyrazili po cyklotrase z Lesnice okolo Dunajca do Červeného Kláštora a odtiaľ ďalej k priehrade a zámku Niedzica v Poľsku. Parádna cyklotúra, môžeme len odporúčať.

Veríme, že teambuilding splnil svoj účel, že sme si ho všetci užili, porozprávali a zabavili sa v spoločnosti kolegov.

HEAD
THE NORTH FACE

NÁŠ BEŽECKÝ OKTÓBER

Keď sme niekedy vo februári vyzvali našich kolegov na účasť v štafete na Medzinárodnom maratóne mieru 2025 v Košiciach, chceli sme im ukázať krásu behu. Chceli sme ich motivovať k pravidelnému pohybu. Chceli sme, aby objavili dôležitosť športu v dnešnej "usedenej" a stresu plnej dobe.

Prihlásili sa štyria odvážni, ktorí sa vrhli do prípravy. Žiaľ, prišli zranenia a zdravotné problémy, ktoré všetkým týmto pôvodným účastníkom neumožnili 5.októbra vybehnúť na trať. Zdalo sa, že pôvodný zámer nedokážeme naplniť. Ale našli sme náhradníkov. A s nimi aj nový význam prvého štafetového behu ekosvipáckej štafety. Ukázať ľuďom, ktorí behávajú, atmosféru košického maratónu. Veríme, že sa sem o rok zase vrátia.

Naša štafeta "EKOSVIP" s konečným časom 3:53:47 hod. sa umiestnila na 154. mieste z celkového počtu 675 štafiet. Blahoželáme :)

Zostava našej firemnej štafety:
1. Stano Bujňák
2. Patrik Majdák
3. Peter Bujňák
4. Klára Bujňáková

Naši bežci bežali rýchlo, viacerí si zabehli svoje osobné rekordy. Košický maratón je týmto známy: je rýchly, lebo je rovinatý a všade okolo trate povzbudzuje kopec návštevníkov, ktorí vám proste nedovolia spomaliť :) K tomu sa pridalo ideálne bežecké počasie cca. 10 stupňov Celzia, oblačno, bez vetra. Práve vďaka tomu padol aj traťový rekord v maratóne v podaní víťazného Keňana.

Milí kolegovia, ďakujeme, že ste sa zapojili. Blahoželáme k skvelým časom a parádnemu výsledku štafety. Veríme, že o rok sa znova vidíme v Košiciach.

Okrem tejto štafety bežala v Košiciach aj ďalšia naša štafeta "BUJŇÁK FAMILY" v zložení Matej Kaperák, Dominika Kochanová, Marcela Bujňáková a Jozef Kyšeľa. Paradoxne v nej bolo menej Bujňákových ako v tej ekosvipáckej :) Náš celkový čas bol 4:23:38 hod. a umiestnili sme sa na 469. mieste. Rovnako sme viacerí zabehli svoje najlepšie časy a rovnako sme si užili atmosféru a v cieli sa tešili z medailí.

Košický Medzinárodný maratón mieru je podujatie s perfektnou organizáciou, so skvelým zázemím. Strhujúca je atmosféra so živou aj reprodukovanou hudbou, s povzbudzovaním prakticky všade na trase behu. Ideálna je samotná trať s minimálnymi prevýšeniami a širokými ulicami. Každý jeden účastník musí potvrdiť, že ak ho raz zažiješ, chceš ho zažiť opäť. My sami sme toho dôkazom. O rok sa vidíme opäť v niektorej z disciplín.

štafeta EKOSVIP: zľava Stano Bujňák, Peter Bujňák, Klára Bujňáková, Patrik Majdák

štafeta BUJŇÁK FAMILY: zľava Matej Kaperák, Dominika Kochanová, Marcela Bujňáková, Jozef Kyšeľa, dole Olívia Kochanová

MEDZINÁRODNÝ
MARATÓN MIERU
KOŠICE PEACE
MARATHON
05 10 25

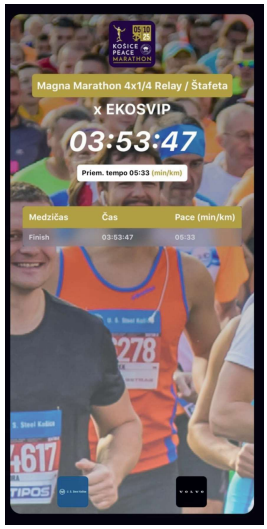
KOŠICE PEACE MARATHON
Magna Marathon 4x1/4 Relay / Štafeta
x EKOSVIP
03:53:47
Priem. tempo 05:33 (min/km)
Medzičas
Čas
Pace (min/km)
Finish
03:53:47
05:33

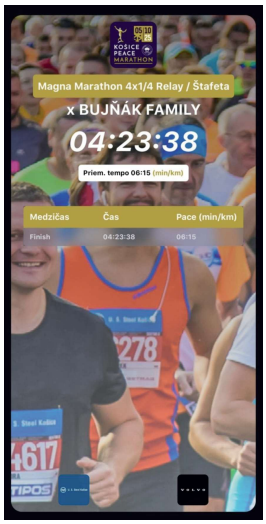
KOŠICE PEACE MARATHON
Magna Marathon 4x1/4 Relay / Štafeta
x BUJŇÁK FAMILY
04:23:38
Priem. tempo 06:15 (min/km)
Medzičas
Čas
Pace (min/km)
Finish
04:23:38
06:15

DOVOLENKOVÉ NÁVRATY - KILIMANDŽÁRO - časť 1

ÚVOD

Výstup na Kilimandžáro, najvyšší vrch Afriky s výškou 5895 metrov nad morom, nachádzajúci sa v Tanzánii, nebol môj sen. Po zlej skúsenosti z Himalájí, keď ma premohla výšková choroba a z Periche z nadmorskej výšky 4200 metrov n.m. ma musel vziať vrtuľník do nemocnice v Lukle, sa tomu asi nedá ani čudovať.

Aj keď všetci vraveli, že to bola viac-menej náhoda a že ďalší výstup nad 4000 metrov môže dopadnúť dobre, ja som si myslela, že moje telo tie výšky proste nedáva. Bála som sa, že ma čaká ďalšia pokazená dovolenka.

Predchádzala jej však príprava zameraná na budovanie fyzickej kondície (dennodenné športovanie) aj na podporu aklimatizácie (návšteva hyperbarickej komory). Odchod z domu na letisko bol však aj tak náročný, lebo ma prosto premohol strach a obavy.

Napriek tomu som chcela ísť a splniť sen niekomu inému a popritom si to užiť najviac ako sa bude dať. Prijímať, čo príde. Akceptovať všetky okolnosti a stráviť tie dva týždne síce v diskomforte, ale v zásade možno v najsilnejšom zážitku môjho života.

Kilimandžáro je ľadom pokrytý horský masív, neaktívna sopka, stále však existujú obavy, že by mohlo dôjsť k výbuchu. Jeho názov Kilima Njaro v svahilčine znamená svietiaca hora, masajský názov je Oldoinyo Oibor – biela hora.

Kilimandžáro je považované za najvyššiu samostatne stojacu horu na svete. Môže sa zdať ľahko zdolateľné, najkratší výstup trvá 5 dní. Priemerná úspešnosť je však iba okolo 65%. Dôvodom neúspešnosti je nedostatočná aklimatizácia. Nášmu výstupu preto predchádzal aklimatizačný výstup na Mount Meru.

STRETNUTIE S AFRIKOU - ARUŠA

Stretnutie s Afrikou, akú som ju už zažila aj vlani na poznávacom zájazde, prišlo hneď po ubytovaní sa v jednoduchom hoteli v meste Aruša. Ak by som to mala opísať jedným slovom, bol by to chaos.

Chaos v zmysle žiadnych dopravných pravidiel. Autá, rikše, motorky premávajúce hore dole a navyše jazdiace vpravo :). Prejsť na druhú stranu cesty si vyžaduje riadnu dávku odvahy. Žiadne chodníky, žiadne priechody pre chodcov.

Chaos ako neporiadok, prach a špina. Chaos ako chudoba kam sa pozrieš, ľudia sediaci na ulici a predávajúci ovocie, zeleninu, topánky, opekanú kukuricu a ešte všeličo možné a nemožné. Sedia a čakajú. Ale či niekto niečo od nich kúpi, neviem, a či im to stačí na slušný život, pochybujem.

Zaostalosť tejto časti sveta na jednej strane vzbudzuje ľútosť, na druhej pohoršenie, že s tým nevedia nič urobiť, že sa nevedia nikam posunúť. Celý životný postoj Afričanov vystihujú heslá, ktoré sme počúvali denne: „Hakuna matata“ teda "Žiaden problém, žiadne starosti" a „Pole, pole“ – teda "Pomaly, pomaly". A preto je tá krajina a ten kontinent tam, kde sú. Ďaleko ďaleko za nami.

A potom si človek aj uvedomí, aké máme vlastne šťastie, že sme sa narodili a žijeme v jednej z najvyspelejších častí sveta, v Európe. Tu doma na Slovensku máme síce tiež veľa problémov, a veľa vecí tu nefunguje tak, ako by sme chceli. Ale máme krásne domy, asfaltové cesty, chodníky, dokonca cyklochodníky, máme zeleň a najkrajšiu prírodu na svete. Kto chce, môže študovať, pracovať, cestovať. V Afrike je perspektíva detí a mladých veľmi smutná.

KILIMANJARO
PREMIUM LAGER

MAPAMBAZUKO

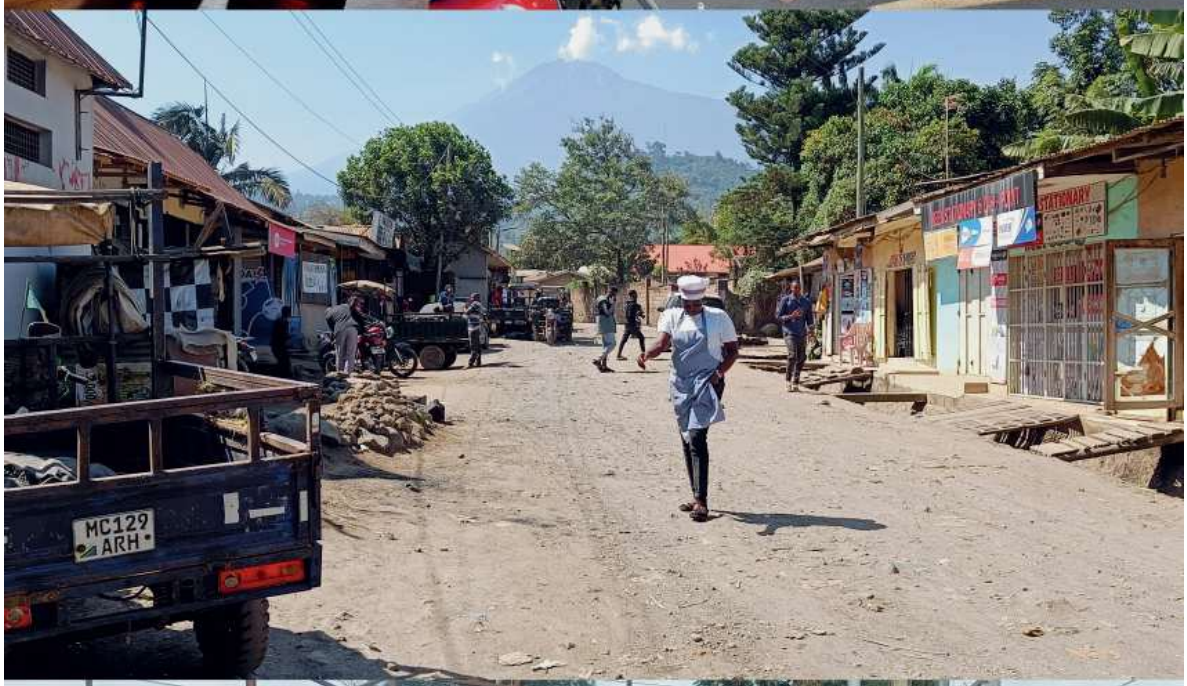
MC129
ARH
STATIONARY

MAVUNO BORA HUANZA
NA
MBEGU SAHIHI YA
SEED CO

AKLIMATIZAČNÝ VÝSTUP NA MOUNT MERU

V meste Aruša sme začínali náš aklimatizačný výstup na Mount Meru, piaty najvyšší vrch Afriky, do výšky 4566 metrov nad morom. Výstup na Mount Meru trval dokopy 4 dni. Štartovali sme od Momela Gate vo výške cca. 1600 metrov nad morom. Každý deň náš čakalo asi tisíc výškových metrov. Postupne sme nocovali v Miriakamba Hut (2500 m n.m.) a v Saddle Hut (3570 m n.m.). V druhom menovanom kempe sme absolvovali aj aklimatizačný výstup na Little Meru (3820 m n.m.)

Naše batohy sme si počas výstupu na Mount Meru niesli sami. Preto sme mnohí nechali veľkú batožinu uschovanú v hoteli a zabalili sme si len pár potrebných vecí na tých pár dní v horách. Tu sa dá pekne zistiť, ako málo človek potrebuje na prežitie. Spacák, bez ktorého by bola riadna zima. Dve tričká a troje ponožiek :) Aj hygienické potreby ako šampón či sprchový gél sme nechali dole, pretože v horách sme boli radi, keď sme si mohli opláchnuť nohy v teplej vode, ktorú nám pripravili naši nosiči alebo po použití suchého WC umyť ruky.

Proste hygienický aj celkový diskomfort, aký by som dopriala zažiť každému, kto sa aj na pár dní letnej dovolenky pri mori balí do obrovského kufra :):):)

V deň výstupu na sopku Mount Meru sme vstávali o polnoci po krátkom a nedostatočnom spánku. Navyše spíte v miestnosti, kde sa nekúri, s ďalšími ľuďmi. K tomu biedne raňajky v podobe riedkej pohánkovej kaše s džemom a arašidovým maslom, pár keksíkov, teplý čaj. Po modlitbe našich lokálnych sprievodcov sme vyrazili o 01:00 hod. na niekoľkohodinový pomalý výstup. Na cestu nám svietili čelovky, a vlastne sme ani len netušili, kam ideme a čo všetko na tej ceste budeme musieť prekonať.

Chvalabohu za tmu, ktorou sme kráčali, hovorili sme si všetci počas návratu späť, keď sme na vlastné oči videli a na vlastných nohách cítili, akú náročnú trasu sme to vlastne absolvovali. Vzdialenosťou, nadmorskou výškou, prevýšením, technickou náročnosťou.

Kým však slnko v Afrike vyšlo nad Kilimandžáro, stáli sme o 6:35 hod. na vrchu Mount Meru a fotili sa šťastní, že sme vyšli. Oproti nám sa v žiare vychádzajúceho slnka týčilo Kilimandžáro, kopec, ktorý je našim hlavným cieľom na tejto dovolenke. Pocit radosti, spokojnosti až šťastia, že sme vyšli, bol opojný. To človek zabudne aj na to, že je unavený a hladný :) Mňa navyše celou cestou hore aj nadol sprevádzali bolesti hlavy. Neboli nejako neznesiteľne silné, ale vytrvalé a obťažujúce teda boli.

Cestou späť na Saddle Hut, kde nás čakal welcome drink v podobe mangového džúsu (mňam :), som si uvedomila, že takúto turistiku nekomfortnú a v podvedomí stále s obavou, či nepríde výškovka, že toto už nechcem absolvovať. Bola som spokojná, že som to dala a tak trochu to prekonalo vôbec moje očakávania od tejto expedície.

Čakajúc na obed v Saddle Hut sme si zdriemli, chytali pár slnečných lúčov do tváre a naberali silu na zostup k Miriakamba Hut ďalších 1000 výškových metrov, ktorý nás ešte čakal. Bol to náročný deň.

Štvrtý deň bol zostupový, šli sme opäť pralesom na čele s rangerom. Súčasťou dňa bolo aj malé safari – videli sme žirafy, byvoly či antilopy zo vzdialenosti pár desiatok metrov. Na hoteli sme potom dostali certifikáty o výstupe. Najkrajšou odmenou však bola popoludňajšia teplá sprcha a večera.

(pokračovanie v ďalších číslach)

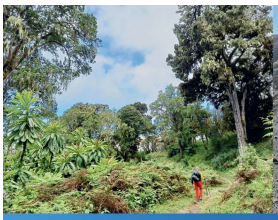
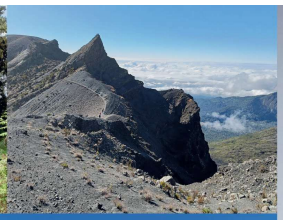
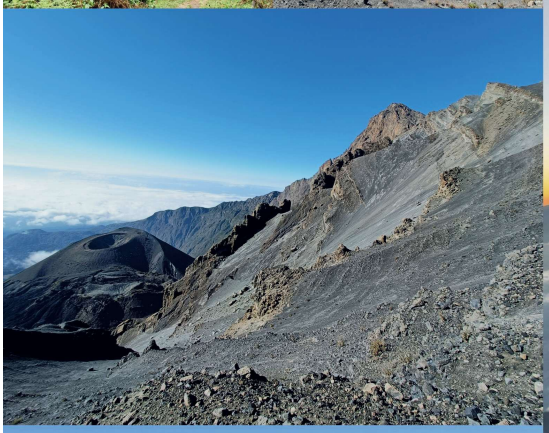

CONGRATULATIONS
YOU ARE NOW AT THE SUMMIT
OF MOUNT MERU 4566 M AMSL
5TH HIGHEST MOUNTAIN IN AFRICA
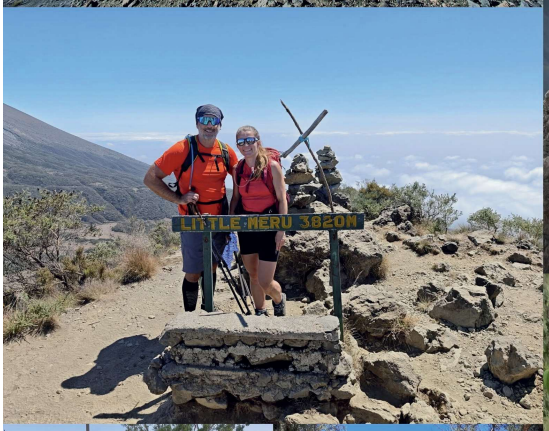
LITTLE MERU 3820M

MIRIAKAMBA HUT 2500M

SADDLE HUT 3500M

* Nové stavby vo výrobnom programe

V septembri a v októbri nám pribudli do výrobného programu tieto stavby:

"Bardejov - ul. Partizánska - rozšírenie kanalizácie"
(objednávateľ: VVS, a.s.)

"LM Verejný vodovod a kanalizácie Pod stráňami Rad 1 - rozšírenie"

"Zníženie energetickej náročnosti univerzálnej spoločenskej sály v obci Čelovce"

"Prešov - Solivar, ul. Na Brehu - rozšírenie vodovodu a kanalizácie"
(objednávateľ: VVS, a.s.)

"Čičava - kanalizácia, Rozšírenie kanalizácie"
(združenie s Metrostav DS a.s.)

"Bratislava, Podniková ul. - sanácia zberača C"
(objednávateľ: BVS, a.s.)

"Rekonštrukcia miestnych komunikácií a chodníkov na sídlisku v Šarišských Michaľanoch - 1. etapa"

* Nové strojové vybavenie

V septembri pribudol do strojového parku spoločnosti EKO SVIP, s.r.o., vibračný valec BOMAG BW 177 D-5 pre hutnenie zemín.

V októbri pribudol do strojového parku spoločnosti CBR s.r.o., demolačný drvič betónu.

*** Uctíme si 17. november a dáme našim zamestnancom voľno**

Vláda SR fakticky zrušila štátny sviatok 17. novembra. Od tohto roka už oficiálne nebude dňom pracovného pokoja.

My sa však pridávame k iným odvážnym podnikom a inštitúciám a **na deň 17.novembra 2025 udeľujeme všetkým našim zamestnancom voľno**.

Nenecháme si vziať sviatok, ktorý rozhodol o tom, že dnes žijeme v slobodnom svete, v demokratickej Európe že môžeme študovať čo chceme, cestovať kam chceme, praktizovať svoju vieru bez strachu, voliť koho chceme alebo aj nevoliť, pracovať či podnikať kdekoľvek vo svete.

*** Organizácia záveru pracovného roka 2025**

Pred záverom roka 2025 prinášame aj informácie o termíne našich tradičných koncoročných podujatí:

Vianočný večierok pre THP s partnermi/partnerkami
piatok 12.12.2025 o 17:30 hod.
koncert speváčky Veroniky Rabada s kapelou

Slávnostný obed v Hoteli Mladosť v Lipanoch
pondelok 22.12.2025 o 11:00 hod.
pre všetkých zamestnancov

celozávodná dovolenka
23.12.2025 - 11.1.2026

úvodné školenia
12.1.2026 a 13.1.2025

ZÁVEROM

Čokoľvek sa v našich životoch deje, je dobré si uvedomovať, že "Všetko prejde". Tieto dve slová sú nádejou pre tých, ktorí sa trápia a zároveň sú mementom k pokore pre tých, ktorí sú šťastní.

Život sa proste vyvíja v cykloch. Celý náš svet je cyklický. Striedajú sa ročné obdobia, po nedeli je zakaždým zasa pondelok, omyly a zlyhania ľudstva sa vracajú z učebníc dejepisu do televíznych správ. Aj naše malé dejiny sú o striedaní dní krajších a dní škaredších.

Dôležitý je uhol pohľadu a náš postoj voči udalostiam, ktoré nám prichádzajú do životov. Lebo aj zlé veci sa dejú, aj smútky a nešťastia sa stávajú. Však všetko treba prijímať s pokorou a naučiť sa žiť so všetkým, čo sa nám "stalo", byť možno silnejší a odolnejší, nevzdávať sa. Vytrvať vo viere, že bude lepšie.

S pokorou treba prijímať aj úspechy a radosti. Vychutnať si ich, potešiť sa, osláviť. Byť vďačný. Lebo nie je samozrejmosťou, že sa nám darí. Ani dnešné šťastie nie je zárukou budúceho šťastia. Je to odmena za snahu, odmena za kráčanie napriek nepohode, napriek problémom, za svojimi snami.

Pred záverom roka skúsme ešte splniť si nejaký sen. Alebo splniť sen svojim blízkym. Vyraziť na víkend na návštevu nejakej európskej metropoly alebo len do prírody za hranicu okresu. Ísť na romantickú večeru do reštaurácie alebo len doma upiecť obľúbený koláč. Vziať deti do kina alebo im po večeroch čítať rozprávky.

Vôbec nemusí ísť o veľké veci. Plniť sny je možné aj tak, že do nášho bežného dňa vnesieme kúsok nečakaného, zázračného.

Splnenie snov je spôsob ako urobiť krajší deň a krajší život sebe aj svojim blízkym. Splnenie snov je cesta k radostnému prežívaniu.

EKO SVIP, s.r.o., 2025
zverejnené na: www.ekosvip.sk
pripomienky, námety a reakcie môžete posielať na e-mail: marketing@ekosvip.sk